

BẢN TRƯỜNG CA HAI MƯƠI BỐN (GIẶC ĐÃ VÔ NHÀ)

Trước thực thể Việt Cộng bán từng phần đất nước VN cho Tàu cộng và viễn ảnh nô lệ giặc Tàu trong tương lai không xa lắm, bài thơ là lời giục giã, nhắn gửi đồng bào Việt Nam, mọi lứa tuổi, mọi giai tầng quốc nội và hải ngoại, người trong đứng lên kẻ ngoài hỗ trợ để cùng lật đổ tập đoàn tư bản đồ, bán nước, giết dân, lấy về từng tấc đất mà ông cha dựng xây bằng xương máu. Giờ lịch sử đã điểm, tổ quốc đang lâm nguy, xin tất cả con dân VN hãy ngoan cường cùng nhau làm bốn phận mình, đáp lời sông núi mà núi sông đã bao năm thất thanh kêu gọi... Nhờ các bạn phổ biến đến bằng hữu của các bạn giúp cho. Tác giả xin biết ơn)

Đất nước Việt Nam sắp mất cho Tàu
Do Việt cộng hiến dâng và đổi chác
Tổ quốc lâm nguy chờ ta cứu nạn
Hỡi đồng bào! đuốc lửa thắp lên thôi !!! ...
Tàu giết ngư dân, Tàu chiếm biển khơi
Đảng cúi mặt, đốn hèn, không phản đối
Nhưng với dân đảng hung tàn phách lối
Xiết cổ, cướp đầu, khủng bố, gian manh
Để được giàu sang đảng cướp dân lành
Cướp đất, cướp nhà, cướp tiền, cướp mạng
Gần thế kỷ, đảng gian tham tàn ác
Dân biểu tình, kiện cáo chỉ hoài công
Ai xót xa đi đòi lại ruộng đồng
Đòi xóm ngõ, đòi thôn làng, nhà đất
Đòi lại cuộc đời hiền lương chơn chất
Đều bị tù đầy, vu tội, giết oan
Ta nắm tay nào... dân tộc Việt Nam ...
Dù lấy máu để viết thành hùng sử !
Dù cho đảng là sài lang, thú dữ
Là quỷ là ma, chẳng phải là người
Ta cũng phải làm bốn phận ta thôi
Không để đảng coi ta như loài vật
Máu thịt ông cha trong từng mạch đất
Thì đảng kia không được bán dâng Tàu !
Ta đứng lên rồi bốn biển năm châu

Thấy việc phải sẽ tiếp tay, góp sức
Nếu sợ chết cúi đầu im, chịu nhục
Có người ngoài tốt bụng cứu ta sao ?!
Đảng bây giờ như trái chín cành cao
Một cơn gió là trái kia sẽ rụng
Hãy là gió ... hơi ba miền ... gió lộng...
Cuốn phăng đi ác độc cứu nguy đời
Lòng dân bây giờ như sóng biển khơi
Sóng sẽ đắm những con tàu sai hướng
Gần thế kỷ dài đảng gây nghiệp chướng
Nay chỉ là nhân quả trả vay thôi !
Nào, hãy vùng lên tám chục triệu người
Cho đảng biết dân không còn sợ đảng
Đảng tàn bạo, ta phải làm cách mạng
Đòi công bằng, hạnh phúc của đời ta ..
Hỡi những ai phục vụ đảng gian tà
Mà lầm lẫn tưởng rằng mình yêu nước
Một dạ trung thành với loài bạo ngược
Hy sinh mình giúp đảng cướp miền Nam
Cướp miền Nam rồi đảng bán giang san
Xem dân chúng như những tên thù địch
Đảng dùng công an, đảng dùng người lính
Bảo vệ đảng quyền, khủng bố dân đen
Quân đội ơi, các anh nghĩ mà xem
Đã có bao người như chanh hết nước ?
Hãy quay súng mà dẹp bầy phản quốc
Bọn giết dân lành, bán đất ông cha
Hỡi những người đắm đuối bả vinh hoa
Đang mông muội quên nỗi hờn vong quốc
Hãy tỉnh thức góp tay vào đại cuộc
Cho đời sống mình ý nghĩa thanh cao
Nếu chết đi, thì hãy chết tự hào
Mà có sống cũng không là sống nhục
Đề oanh liệt, đề vẻ vang nòi giống
Vì nước ta, ta giữ được chủ quyền !
Hỡi những người mang dòng máu Rồng Tiên

Nhưng làm lạc bán linh hồn cho giặc
Tiếp tay cộng làm những điều phản trắc
Nói những lời vô đạo nghĩa nhân luân

Đừng mộng du, tỉnh nhé để đừng chân
Để nhận rõ đâu là đường chánh đạo
Chớ như vẹt mà tuyên truyền dối láo
Kẻo phạm vào điều vọng ngữ ngoa ngôn
Đất nước chúng ta đã quá đau buồn
Không cần nữa những bới lông tìm vết
Bắn vào nhau hoặc giết người đã chết
Đó chính là nghị quyết cộng đưa ra
Dùng công tâm mà nhận định gian tà
Đất nước đang cần anh hùng hào kiệt
Này bụi tre ngà, này gương dũng liệt
Này ngựa thần, kiếm báu vẫn chờ ai
Tổ quốc lâm nguy và chẳng còn dài
Không cứu kịp sẽ vào tay Tàu cộng
Thì lúc đó sẽ nhục nhằn mà sống
Sống tủi, sống hèn, sống kiếp vong nô
Thôi, hãy cùng nhau cứu lấy cơ đồ
Bỏ qua tất những bất bình dị biệt
Bọn bán nước ta phải trừ, phải diệt
Để lũ cộng Tàu mất chỗ dung thân
Để những bán mua ký kết bất nhân
Vô giá trị với toàn dân nước Việt
Tàu phải về Tàu, cút cho bằng hết
Nhu như nào Hưng Đạo phá quân Nguyên
Nhu như nào Nguyễn Huệ đã chinh yên
Chục vạn quân Thanh không còn mảnh giáp
Nhu nữ anh hùng lưỡi gươm Trưng Trắc
Đã ướp trang sử Việt lấy lòng hương
Ta phải đứng lên, oanh liệt, quật cường
Nếu không muốn đảng đem ta mà nướng
Nếu không muốn ngày mai rồi Bắc thuộc
Thì mau lên, đứng dậy, cứu sơn hà !
Ta cứu sơn hà là cứu chính ta
Cứu con cháu ra khỏi đời nô lệ
Nhanh lên nhé kéo đau lòng dân bể
Đảng bất nhân đang rước giặc vô nhà

Ngô Minh Hằng

GƯƠNG ĐỨC THÁNH TRẦN

Người xưa, Hưng Đạo Đại Vương
Đặt quyền lợi của quê hương hàng đầu
Thù nhà dù có thâm sâu
Vẫn không sánh nổi nỗi đau sơn hà
Nếu như thực hiện lời cha
Tài kia, trả mối thù nhà, dễ thôi
Nhưng lòng Ông tựa biển khơi
Đem tài bách chiến giúp đời, cứu dân
Giặc Nguyên tan dưới kiếm thần
Sử xanh liệt lắm ba lần chiến công
Gương xưa đẹp thế, Lạc Hồng
Mà nay tiếp nổi sao không một người !
Thay vì cứu nước, giúp đời
Tiếp tay vào cuộc đập toi giặc Hồ
Để cùng dựng lại cơ đồ
Khi mà tổ quốc bên bờ tồn vong
Lại gây chia rẽ bao lòng
Lại đem oán hận trong vòng riêng tư

Vẽ ra thành mối quốc thù
Chém vào những xác đã như đường dao
Thương ai chết tự năm nào
Làm sao biện bạch, làm sao đỡ đòn !
Cộng kia thì để sống còn
Nhưng quay súng lại nổ giòn vào ta ?!
Gương Trần Hưng Đạo chưa nhòa
Sao tâm chẳng ngộ để mà soi gương !
Giống nòi, tổ quốc tang thương
Đau không? sao mở chiến trường mà reo ?
Xin đừng giậu đổ bìm leo
Giết người đã chết, dựng điều bất nhân !
Ngàn xưa, gương Đức Thánh Trần
Không lau, xin chớ góp phần mờ gương !

Ngô Minh Hằng

Ghi Chú

Hưng Đạo Đa.i-Vương sinh năm 1228, tên húy là Quốc Tuấn, con của An Sinh Vương Trần Liễu và Bà Lý Thị Nguyện. Ông là cháu ruột của Vua Trần Thái Tôn. An Sinh vương Trần Liễu lấy Thuận Thiên công chúa, Trần Cảnh cưới người em Thuận Thiên công chúa là Lý Chiêu Hoàng khi bà mới 7 tuổi. Lý Chiêu Hoàng không có con nên năm 1237, Trần Thủ Độ bắt vợ của Trần Liễu lúc ấy có thai ba tháng về làm vợ Trần Cảnh (chị thay cho em). Chính vì lẽ đó mà Trần Liễu oán giận Trần Cảnh .

Lúc sắp mất, An Sinh Vương cầm tay Trần Quốc Tuấn trấn trời : "Con không vì cha lấy được thiên hạ, thì cha chết dưới suối vàng cũng không nhắm mắt được". Trần Quốc Tuấn ghi điều đó trong lòng, nhưng Ông đã đặt quyền lợi của tổ quốc lên trên mỗi tư thù và một lòng phò vua giúp nước . Nhờ lòng yêu nước và tài binh lược thần kỳ mà ba lần giặc Nguyên sang

chiếm nước ta đều ba lần ôm nhục trở về. Những chiến công oanh liệt của Ông đã đem lại vinh quang cho trang sử Việt và giúp xây quốc thái, dân an. Ông được vua phong tước Hưng Đạo Đại Vương. Ông mất ngày 20 tháng 08 năm Canh Tý (1300), hưởng thọ 73 tuổi. Con dân nước Việt tôn Ông làm bậc Thánh, kính cẩn gọi Ông là Hưng Đạo Đại Vương hay Đức Thánh Trần. Từ đầu thập niên 1960, quân chủng Hải Quân VNCH tôn vinh Ông làm Thánh Tổ.

Chuyên đến: Nguyễn Quang

Ngày 22/07/2013